

Når der er et problem, og det er der jo, så er problemet ikke af principiel art, men i høj grad, at de personer, der udpeges, ikke altid er de bedste til at repræsentere fællesskabets interesser. Måske skulle vi kigge efter, om det er Tordenskjolds soldater, der udpeges, og måske skulle vi kigge efter, om det er offentlighedens repræsentanter eller det i højere grad er institutionernes og erhvervslivets repræsentanter, der bliver udpeget.

Vi mener i hvert fald, at der er en hel stribe eksempler på det sidste, og jeg vil da bare nævne en enkelt, som vi i øjeblikket bruger en del tid på herinde i Folketinget – nogle af os i hvert fald – fordi vedkommende har lavet en rapport om pengeinstitutter og bankredninger, hvori hun frikender nogle skattefradrag og siger, at de ikke var ulovlige, men lovlige, og at mange dermed også frikender skiftende skatteministre.

Vi synes, at vi kan bruge hende som et godt eksempel. Har hun virket godt? Det drejer sig om fru Hulgaard. Har hun virket godt som offentlighedens repræsentant i f.eks. Kreditforeningen Danmark og i GiroBank? Vi har noteret os, at da Kreditforeningen Danmark ulovligt overførte gamle reserver til nye serier og dermed unddrog lånerne midler fra reservefonden, ja, da fandt det offentlige repræsentant altså ikke anledning til at gøre opmærksom på det offentlige interesser i den sag.

I øjeblikket er staten ved at sælge sine aktier i GiroBank. Banken fusionerer med Bikuben, og på den måde kan man udnytte et milliardunderskud i Bikuben ved hjælp af det overskud, som GiroBank bidrager med. Det vil sige, at vi faktisk mister et mægtigt provenutab, hvis det går som planlagt. Også her kunne man sige, at det havde været rart at høre det offentlige repræsentant gøre opmærksom på, at her var et problem, som man burde tage højde for, inden man nu bare lavede fusionen, som den er skitse-ret.

Derfor er der altså berettiget grund til at kigge på de repræsentanter, der bliver udpeget, og den måde, de agerer på; men det får os ikke på nogen måde til at sige, at vi ønsker at afskaffe ordningen. Vi ønsker at gå den modsatte vej og få mere samfunds kontrol og forbedre de offentlige repræsentanters muligheder og skabe sikkerhed for, at de i virkeligheden er offentlighedens repræsentanter.

Derfor vil vi gerne kigge på, om der er for meget genbrug, om der kunne findes nogle andre måder at udpege repræsentanter på, f.eks.

ved, at det ikke bare er regeringen, der udpeger repræsentanter – det kunne være valgforbundene herinde – og om man kunne sikre, at de ikke var i lommen på den pågældende virksomhed ved, at det honorar, de modtager, går i det offentlige kasse i stedet for i den private lomme efter fradrag for faktiske udgifter. I det hele taget vil vi gerne kigge på reglerne for at forbedre mulighederne for, at de reelt repræsenterer samfundets interesser.

Vi kan ikke støtte lovforslaget, men vi vil gerne se på nogle forbedringer af hele ordningen.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg kan ikke lade være med at komme med bare en enkelt bemærkning til hr. Frank Aaen. Jeg tror, hr. Frank Aaen på et tidspunkt vil sande, at fusionen mellem Bikuben og GiroBank ikke bliver så tosset en forretning for den danske stat som sådan.

Det var det ene, jeg ville sige. Men det, der egentlig fik mig på talerstolen, er, at jeg i første omgang glemte, at jeg havde lovet ordføreren for Det Radikale Venstre, hr. Bjørn Elmquist, som ikke kan være her, at sige, at Det Radikale Venstre også afviser lovforslaget.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Blandt andet foranlediget af fru Pia Larsens spørgsmål om, hvad de offentlige repræsentanter er for nogle, og om det nu er politiske vennetjenester – det udtryk blev ikke brugt, men det er sådan noget – eller om der bør ses på kvalifikationer, vil jeg sige, at jeg mener, der bør ses på kvalifikationer. Jeg mener, at der er en fornuftig blanding af folk med et politisk tilhørsforhold og folk, der via deres erhverv har større indsigt i den slags ting. Jeg mener under alle omstændigheder, at man bør lægge kvalitative hensyn ind ved udpegningen.

Jeg vil godt dele det op i to grupper.

Tager vi de små institutioner rundt omkring i lokalsamfundene, de små andelskasser osv., så foregår udpegningen på den måde, at der kommer en indstilling, typisk fra det lokale amt eller kommune osv., og det er som oftest, om ikke altid, folk med et politisk tilhørsforhold.

I udpegningen af dem mener jeg, at man skal skele til flere ting. Først og fremmest til kvalifikationer. Hvad er vedkommendes baggrund? Har vedkommende så megen indsigt uden at være ekspert – det er ikke det, jeg vil forlange – ved man, hvad hensættelser og kassekreditter